

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarvm Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno MDCXXVI [erschienen] M.DC.XXVII.

§. 1. De Sanctitate & Perfectione Vitæ, Sanctæ Matris Teresa de Iesu
semper omnes bene senserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37974

solum hic loquor de illis quæ exterius de sanctis hac in vita scire possimus. Nam tamen in plurimis horum substantialiter & formaliter ipsa sanctitas non consistat, vt plurimum tamen Dominus maximis sanctis maiores conferre gratias, maiorem impertiri lucem, eisque vt instrumento ad maiora obsequij & gloriae suæ opera efficienda vti consuevit. quemadmodum enim in Beata Matre Teresa de Iesu fecisse constat, &c.

§. I.

DE SANCTITATE & PERFÉCTIONE VITÆ, SANCTÆ MATRIS TERESÆ DE IESU SEMPER OMNES BENE SENSERUNT.

Quibus propositum est, illorum sanctorum & sanctarum, quibus Dominus particulares quasdam & extra ordinarias gratias contulit, vitas describere solent, quò rite historiam suam aspiciantur, & fidem atque auctoritatem, quam res tam sublimes ac diuinæ requirunt, ei concilient, Lectorem præmonere, ante omnia probantes, & ostendentes, visiones, reuelationes, & alias id genus gratias, quas sancti illi cælitus recepere, certas, veras & indubitatas fuisse: Possè equidem huic ipse labori superfedere, cum generalis & communis, quæ in vniuersa Ecclesia est, sanctitatis ac doctrinæ B. Matris Teresæ de Iesu, tot testimonijs confirmata, approbatio ad eò sit euident, vt nullum (nisi fortè sit qui solem lucere neget) reperire sit, qui non idem debeat & cogatur confiteri. Nihilominus, tum vt meæ consolationi, & erga sanctam hanc virginem deuotioni, nec non illorum, qui eandem quoque deuotionem habere possent, satisfaciam, tum vt debita cum opinione & æstimatione Lector ad vitæ eius historiam legendam ingrediatur; quædam visum mihi est paucis præmittere testimonia, quibus illius vita, libri, sanctitas & spiritus comprobata sunt. In quo & viris doctis faciam satis, & ignorantibus ac rudibus, eos quos Dominus suis confert fauore & gratias, reddam credibiles: hi namque, velut animalia bruta & terrena, aliud non iudicant, quam quæ oculis cernunt, & quæ oculorum fidem non excedunt, omni in re ad sensuum suorum iudicium ac tribunal appellantes. Atque hæc ratione me necesse non erit nouo cum labore hic quasdam ad spiritus discernendos regulas tradere ac coaceruare, aut quemdã de visionibus, reuelationibus aut raptibus (vti alios non nullos fecisse constat) tractatum præmittere. Hac quippe in materia, aut in regulis illis consignandis ijsque ad casus particulares applicandis, grauius errare possè: quod certè de tot tamque illustribus Doctoribus quos hic producã, & qui spiritum eius examinare sustinuerunt, nullatenus præsumendum aut opinandum est. Nam, sicuti iam iam videbimus, viri omnes grauissimi, & tum

doctrina

doctrina tum vitæ sanctimonia illustrissimi, qui eadem qua sancta hæc Virgo ætate florere, hunc assumere laborem, non dubitarunt, qui vna manu lapidem lydium sacræ inquam scripturæ regulas, alia vero sanctorum virorum ac patrum doctrinam præferentes, vitam reuelationes & spiritum illius examinarunt & expenderunt: in omnibus porro illam hæc regulis & doctrinæ mirè conformem & correspondentem viderunt, vt iam iam ex illorum testimonijs & dictis erit videre. Quæ autem ipse hic producam non ex incertis & dubijs quibusdam relationibus, sed authenticis ac probatis informationibus, quæ, quò sancta Mater in Catalogum Sanctorum referrentur, sint factæ, deprompta & petita sunt; hinc etiam penè omnes quos hic adfero, testimonium suum iureiurando confirmant.

§. I.

PRIMUM TESTIMONIUM VIRORVN GRAVIUM ET DOCTORUM, QUI S. M. TERESA DE IESU SPIRITUM APPROBARUNT.

VT ergo de veneratione & æstimatione; simul & de magna deuotione, quam erga Sanctam hanc tum viuentem tum mortuam vni habuere, aliquid dicam, exordium ducam ab his qui cum ea in vita conuersati sunt, eam cognouerunt, ac spiritum illius examinarunt, approbarunt, & talem fuisse censuerunt, qualem eum illa iam mortua omnes confitentur & agnoscunt. Quod autem sancta Mater ex vna parte tam esset humilis, vt sese indignam reputaret, vt Dominus sui vllatenus recordaretur; ex alia autem, tot & tam singulares à Deo gratias ac fauores reciperet, vt norunt omnes, & in vitæ illius historia pluribus referunt; tamen ne forte sua ob peccata) quæ ipsa, vtpote verò humilis, identidem plangebat, tamquam si enormissima & grauissima flagitia fuissent) ei dæmon forsitan illuderet, quieta non erat, nec, quamuis tot sibi Dominus gratias conferret, secura. hinc identidem cum suis Confessarijs hæc super se conferebat: vnde etiam illos & doctissimos, & grauissimos semper habere satagebat, & quærebat; quin & illorum iussu & præscriptione, cum alijs eius notæ viris, & in Hispania tum temporis & auctoritate ac doctrina celeberrimis tractabat ac communicabat. Insignem porro ad hoc faciendum occasionem & commoditatem S. Mater habebat, quod per Hispaniam propè vniuersam, dum ad noua Monasteria monialium fundanda, eorumque iam fundatorum directionem & gubernationem abiret, profecta sit. In quo sanè diuinam prouidentiam licet admirari & notare, vt nimirum, cum illius viuentis spiritus sanctimonia à tã multis esset approbatus, ipsa iam mortua ab omnibus soleteretur & suspiceretur: & vt hæc, quæ quoniam tã admirabilia & rara sunt.

S.

Theresia

Opera

N. V.

156